

การวางสนามทุ่นระเบิดมาตรฐาน

ประโยชน์ที่ได้จากการวางสนามทุ่นระเบิดมาตรฐาน

1. มีประสิทธิภาพสูงมาก
2. ทำให้หน่วยที่ทำการวางสามารถประมาณการ และเสนอความต้องการทางด้านการส่งกำลังบำรุง , จำนวนกำลังพลที่ต้องใช้วางได้
3. ทำให้การควบคุมกำกับดูแลสนามทุ่นระเบิดกระทำได้ดีที่สุด
4. การรื้อถอนมีอันตรายมาก ถ้าสนามทุ่นระเบิดได้ทำการวางไว้อย่างถูกต้อง
5. สนามทุ่นระเบิดมาตรฐานสามารถทำการปรับปรุงให้เป็นเครื่องกีดขวางขนาดใหญ่
6. ไม่ต้องใช้เครื่องมือพิเศษใด ๆ ทำการวาง ถ้าหน่วยที่จะทำการวางมีเพียงเข็มทิศ พลุสนาม และกำลังพลที่มีความรู้ความสามารถในการวางสนามทุ่นระเบิดได้
7. สามารถบันทึกรายละเอียดของทุ่นระเบิดได้

ข้อจำกัดของการวางสนามทุ่นระเบิดแบบมาตรฐาน

1. ข้อจำกัดประการสำคัญก็คือ ต้องใช้เวลามาก และใช้กำลังพลในการวางเป็นจำนวนมาก
2. ทำให้การพรางตามธรรมชาติมีจุดเสีย
3. หลักเกณฑ์ในการวางมีความยุ่งยากอยู่บ้าง ซึ่งเจ้าหน้าที่ต้องได้รับการฝึกและมีความชำนาญในการวางอย่างเพียงพอ

คำจำกัดความของสนามทุ่นระเบิดแบบมาตรฐาน

สนามทุ่นระเบิดแบบมาตรฐานก็คือ สนามทุ่นระเบิดที่กำหนดให้ส่วนประกอบของสนามทุ่นระเบิดต้องมีแถบนอกไม่มีระเบียบ (IRREGULAR OUTER EDGE-IOE) 1 แถบ และแถบมีระเบียบ (REGULAR LETTERED STRIPS) อย่างน้อย 3 แถบ

คุณลักษณะและกฎเกณฑ์ของสนามทุ่นระเบิดแบบมาตรฐาน

1. กว้างด้านหน้าสนามทุ่นระเบิด
2. แถบนอกไม่มีระเบียบ (IRREGULAR OUTER EDGE) แถบนอกไม่มีระเบียบ (IOE.) ในบางครั้งก็เรียก แถบไม่มีระเบียบ (IRREGULAR STRIP) วางไว้เพื่อให้ฝ่ายข้าศึกเกิดความยุ่งยากสับสนในเรื่องแบบ และลวดลายในการวาง กฎทั่วไปในการใช้จำนวนกลุ่มทุ่นระเบิดของแถบไม่มีระเบียบ (IOE., ฌมร.) คือ 1 ใน 3 ของจำนวนกลุ่มทุ่นระเบิดทั้งหมดที่ใช้ในแถบมีระเบียบ 1 แถบ

3. แถบมีระเบียบ (REGULAR LETTERED STRIP) สนามทุ่นระเบิดแบบมาตรฐาน จะมีแถบมีระเบียบอย่างน้อยที่สุด 3 แถบ

4. ระยะห่างของแถบมีระเบียบอย่างน้อยที่สุด (MINIMUM DISTANCE) ระยะห่างของแถบมีระเบียบ นับจากเส้นแนวทแยงกลางอย่างน้อย 15 เมตร แถบมีระเบียบแต่ละแถบไม่จำเป็นต้องขนานกัน และอาจมีจุดเลี้ยว (เปลี่ยนทิศทาง) หลายจุดก็ได้

5. หมุดหลักฐาน สนามทุ่นระเบิดมาตรฐานจะต้องมีจุดอ้างอิง หรือที่เรียกว่า " หมุดหลักฐานหลัก " อย่างน้อย 2 แห่ง ในบางครั้งจะต้องใช้หมุดหลักฐานรายทางด้วย หลักเกณฑ์ที่จะต้องใช้หมุดหลักฐานรายทาง คือ

5.1 ระยะทางจากหมุดหลัก ไปยังที่หมายในแถบสุดท้ายของสนามทุ่นระเบิดยาวเกินกว่า 200 เมตร

5.2 ระหว่างหมุดหลักฐานหลักกับที่หมายในแถบสุดท้ายของสนามทุ่นระเบิด มีเครื่องหมายบ่งชี้ว่ามองไม่เห็นได้

6. กลุ่มทุ่นระเบิด (CLUSTERS) กลุ่มทุ่นระเบิดเป็นหน่วยหลักของสนามทุ่นระเบิด คำว่า " กลุ่มทุ่นระเบิด " ทุ่นระเบิดในกลุ่มทุ่นระเบิดทุกๆ ทุ่น จะต้องวางให้อยู่ภายในพื้นที่ครึ่งวงกลมรัศมี 2 เมตร แต่ละกลุ่มจะมีทุ่นระเบิดติดกันอยู่เพียง 1 ทุ่นเท่านั้น ซึ่งเรียกว่าเป็นทุ่นระเบิดหลัก จำนวนของทุ่นระเบิดเมื่อรวมกับทุ่นระเบิดหลักแล้ว จะต้องไม่เกิน 5 ทุ่น ต่อหนึ่งกลุ่มทุ่นระเบิด

6.1 ภายในพื้นที่ครึ่งวงกลม ซึ่งมีรัศมี 2 เมตร จะวางทุ่นระเบิดได้อย่างมากไม่เกิน 5 ทุ่น

6.2 ตำแหน่งที่วางทุ่นระเบิดติดกัน ถือว่าเป็นตำแหน่งวางทุ่นระเบิดหลักของกลุ่มทุ่นระเบิด จะต้องวางตรงจุดกึ่งกลางของวงกลม

7. ระยะของกลุ่มทุ่นระเบิดและจุดเลี้ยว

7.1 กลุ่มทุ่นระเบิดกลุ่มแรกและกลุ่มสุดท้ายของแต่ละแถบจะต้องมีระยะห่าง 6 เมตร จากหมุดหลักแถบ และจะต้องให้มีระยะปลอดภัยระหว่างขอบของกลุ่มทุ่นระเบิดกับเขตช่องทางผ่าน 2 เมตร เสมอ

7.2 ระยะความยาวของเส้นมุมเลี้ยว 3 เมตร เสมอ ถ้าระยะไม่พอจะต้องปรับให้เป็น 3 เมตร

7.3 กลุ่มทุ่นระเบิดสุดท้าย ก่อนถึงจุดเลี้ยวและกลุ่มแรกเมื่อเลี้ยวแล้ว ให้วางเฉพาะทุ่นระเบิดหลักเพียงกลุ่มละทุ่นเท่านั้น

7.4 มุมเลี้ยว ณ จุดเลี้ยวใด ๆ ก็ตามจะต้องทำมุมไม่เกิน 45 องศา

8. กลุ่มทุ่นระเบิดที่เว้นไม่ต้องวางทุ่นระเบิด (OMITED CLUSTER) มีอยู่ 2 กรณีด้วยกัน คือ

8.1 มีเครื่องหมายธรรมชาติ

8.2 ถ้ากลุ่มทุ่นระเบิดใดวางอยู่ใกล้ช่องทางผ่าน หรือช่องว่างน้อยกว่า 2 เมตร

9. ลวดสะดุด (TRIP WIRES)

9.1 ไม่ให้ลวดสะดุดในแถบนอกไม่มีระเบิด (TOE.)

9.2 ให้มีแนวปลอดภัยกว้าง 2 เมตร นับจากแถบนอกไม่มีระเบิดลงมา และจากกึ่งกลางแถบมีระเบิดลงมา 8 เมตร มีแนวเส้นปลอดภัย

9.3 ลวดสะดุดที่วางอย่างมากที่สุดไม่เกิน 2 เส้น ต่อหนึ่งกลุ่มทุ่นระเบิด ทำมุมรูปตัว V ไปทางด้านซ้าย และความยาวของแต่ละเส้นยาวไม่เกินรัศมีอันตรายของทุ่นระเบิด

9.4 ไม่วางลวดสะดุดให้ใกล้กับสิ่งต่อไปนี้กว่า 2 เมตร คือ แนวปลอดภัย, ลวดสะดุดเส้นอื่น ๆ, กลุ่มทุ่นระเบิดหรือขอบเขตสนามทุ่นระเบิด

9.5 ในกลุ่มทุ่นระเบิดหนึ่ง ๆ จะติดตั้งลวดสะดุดได้อย่างมากกับทุ่นระเบิดเพียงทุ่นเดียวเท่านั้น

9.6 จะวางลวดสะดุดในกลุ่มทุ่นระเบิดให้ใกล้กันอย่างน้อย 3 กลุ่มทุ่นระเบิดไม่ได้

9.7 ลวดสะดุดให้วางเฉพาะแนวทุ่นระเบิดแถวแรก ซึ่งอยู่ทางด้านซ้ายเท่านั้น

9.8 เมื่อติดตั้งลวดสะดุดแล้ว ไม่ต้องติดตั้งขนานกันซ้อนในกลุ่มนั้น

การคำนวณสนามทุ่นระเบิด

การคำนวณเพื่อพิจารณาความต้องการเกี่ยวกับสนามทุ่นระเบิดที่ใช้วางสนามทุ่นระเบิดแบบมาตรฐาน มี 2 วิธี ดังนี้.-

1. การใช้ตารางข้อมูลสำเร็จ (ตาราง J-1 FM. 20-32 1976)

1.1 กว้างด้านหน้า 100 เมตร

1.2 ดถ. ใช้ M 15 สห.กต. ใช้ M 16 A 2 สห.รบ. ใช้ M 14

1.3 จำนวนทุ่นระเบิดทั้งหมด รวมแถบ IOE. และเพิ่มอีก 10 %

1.4 แถบไม่มีระเบิด IOE ใช้ความแน่น 1 - 2 - 2 (เว้นความแน่นของสนามทุ่นระเบิด เป็น 1 - 1 - 1 และ 1 - 2 - 2 ให้ใช้ความแน่น IOE. 1 - 1 - 1)

2. การคำนวณตามขั้นตอนตามแบบฟอร์ม

2.1 การคำนวณจำนวนทุ่นระเบิดแต่ละชนิดตามขั้นตอน

2.2 ข้อมูลที่จำเป็นต้องทราบ

2.2.1 ความแน่น

2.2.2 การประกอบกลุ่มทุ่นระเบิดแถบนอกไม่มีระเบิด

2.2.3 ความกว้างด้านหน้าของสนามทุ่นระเบิด

แบบฟอร์มสำหรับคำนวณสนามทุ่นระเบิด

1. หาจำนวนทุ่นระเบิดที่ต้องการ
2. หาจำนวนแถบของทุ่นระเบิดมีระเบียบ
3. หาจำนวนทุ่นระเบิดที่ติดตั้งกันเขี่ยอื่น
4. พิจารณากลุ่มทุ่นระเบิดและจำนวนทุ่นระเบิดในแต่ละแบบ
5. พิจารณาจำนวน คน/ชม. ที่ใช้สร้าง
6. พิจารณาจำนวนวัสดุการสร้างรั้ว
7. พิจารณาจำนวนรถที่ใช้สำหรับการบรรทุก

การรายงานสนามทุ่นระเบิด

การรายงานสนามทุ่นระเบิด คือ ข่าวสารใดๆ หรือการติดต่อสื่อสาร จะด้วยวาจา หรือลายลักษณ์อักษร ในเรื่องเกี่ยวกับสนามทุ่นระเบิดทั้งของฝ่ายเรา หรือฝ่ายข้าศึก

1. การรายงานสนามทุ่นระเบิดของฝ่ายเรา จะต้องทำรายงานอย่างน้อย 3 ฉบับ คือ

1.1 รายงานฉบับแรก คือ รายงานขออนุมัติ ให้กระทำโดยการสื่อสารที่ปลอดภัย

1.2 รายงานฉบับที่ 2 คือ รายงานเมื่อเริ่มทำการวางสนามทุ่นระเบิด หลังจากได้รับอนุมัติให้ทำการวางแล้ว

1.3 รายงานฉบับที่ 3 คือ รายงานเมื่อทำการวางสนามทุ่นระเบิดเสร็จสมบูรณ์ โดยรายงานฉบับนี้จะต้องแนบบันทึกสนามทุ่นระเบิดไปด้วย

1.4 นอกจากรายงานทั้ง 3 ฉบับแล้ว อาจจะมีรายงานเพิ่มเติมหากมีกรณีอื่น เช่น ไม่สามารถวางเสร็จภายในวันเดียว เมื่อมีหน่วยอื่นมาพลัดเปลี่ยน เมื่อมีการแก้ไขสนามทุ่นระเบิดใหม่ เป็นต้น

ในการรายงานถ้าเป็นสนามทุ่นระเบิดป้องกันตน ให้รายงานถึงระดับกองพล ถ้าเป็นสนามทุ่นระเบิดชนิดอื่นๆ ให้รายงานถึงระดับกองทัพนคร

2. การรายงานสนามทุ่นระเบิดของฝ่ายข้าศึก เมื่อพบสนามทุ่นระเบิดของฝ่ายข้าศึก จะต้องรายงานไปยังหน่วยเหนือโดยเร็วที่สุด ถ้ามีเวลาพอให้ทำการบันทึกสนามทุ่นระเบิดนั้น โดยใช้แบบบันทึกสนามทุ่นระเบิด ทบ. 462 - 034 และเขียนข้อความไว้ที่ด้านบนของแบบบันทึกว่า " สนามทุ่นระเบิดของฝ่ายตรงข้าม " และให้ส่งรายงานถึงระดับกองทัพนคร

การบันทึกสนามทุ่นระเบิด

การบันทึกสนามทุ่นระเบิด คือ การบันทึกสาระสำคัญต่างๆ ของสนามทุ่นระเบิดโดยสมบูรณ์ ลงในแบบบันทึกสนามทุ่นระเบิด โดยนายทหารที่รับผิดชอบในการวางสนามทุ่นระเบิดนั้น

แบบการบันทึกสนามทุ่นระเบิดของ ทบ.ไทย มีอยู่ด้วยกัน 2 แบบ คือ

1. ทบ. 462 - 034 ใช้บันทึกสนามทุ่นระเบิดทุกชนิด เว้นสนามทุ่นระเบิดป้องกันตนแบบเร่งด่วน ซึ่งสามารถบันทึกได้ 2 แบบ คือ

1.1 แบบสมบูรณ์ คือ การบันทึกข้อมูล ข่าวสาร ลงในแบบบันทึกโดยสมบูรณ์

1.2 แบบย่อ คือ การบันทึกข้อมูล ข่าวสาร เฉพาะรายละเอียดที่สำคัญเท่านั้น ทั้งนี้ เพราะมีเวลาจำกัด

2. ทบ. 462 - 035 ใช้บันทึกสนามทุ่นระเบิดป้องกันตน แบบเร่งด่วน

ผู้บังคับหน่วยวางสนามทุ่นระเบิดเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำบันทึกสนามทุ่นระเบิด และเป็นผู้เซ็นชื่อในแบบบันทึกส่งไปยังหน่วยเหนือ โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แบบบันทึกสนามทุ่นระเบิดนี้จัดเป็นประเภท " เอกสารลับ " ซึ่งชั้นความลับจะขึ้นอยู่กับความสำคัญ ว่าจะเป็นเอกสารลับประเภทใด (ลับ , ลับมาก , ลับที่สุด)